

Original Research Article

Factors Affecting Capabilities Development of Hostel Business in Koh Samui District, Surat Thani Province

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย

จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Suwarak Sutheesiriyakoon^{1*}, Wanlada Thongyenburit², Chumnan Thongyan³,
& Suthichai Punyaroj⁴

สุวรักษ์ สุธีอิสรียะกุล^{1*}, วัลย์ลดา ทองเย็นบุรีศรี², ชำนาญ ทองเย็น³, & สุธิชัย ปัญญาโรจน์⁴

ARTICLE INFO

Name of Author &
Corresponding Author: *

1. Suwarak Sutheesiriyakoon*

สุวรักษ์ สุธีอิสรียะกุล

Faculty of Business Administration and
Accounting, Phitsanulok University,
Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัย
พิษณุโลก

Email: ratchanokp@plu.ac.th

2. Wanlada Thongyenburit

วัลย์ลดา ทองเย็นบุรีศรี

Faculty of Business Administration and
Accounting, Phitsanulok University,
Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัย
พิษณุโลก

Email: thongyen@gmail.com

3. Chumnan Thongyan

ชำนาญ ทองเย็น

Faculty of Business Administration and
Accounting, Phitsanulok University,
Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัย
พิษณุโลก

Email: drchunnan@hotmail.com

4. Suthichai Punyaroj

สุทธิชัย ปัญญาโรจน์

Faculty of Business Administration and
Accounting, Phitsanulok University,
Thailand.

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัย
พิษณุโลก

Email: drsuthichai@gmail.com

คำสำคัญ:

การพัฒนา, ขีดความสามารถ, ธุรกิจโฮสเทล

Keywords:

Development, Capabilities, Hostel
Business

ABSTRACT

This study aims to study the capacity of the hostel business in Koh Samui District, Surat Thani Province. and to study factors affecting the development of the hostel business's capabilities in Koh Samui District, Surat Thani Province. The research model is qualitative research. The sample is 340 entrepreneurs and hostel business employees in Koh Samui District, Surat Thani Province by purposive random sampling. Collecting data from questionnaires and analyzed with mean values. standard deviation and regression analysis.

The results showed that the overall capacity of the hostel business in Koh Samui District, Surat Thani Province was at a high level (= 3.69). with the highest average, followed by business planning marketing strategy adjustment and business risk control, respectively. Factors of leadership affecting toward the development of hostel business capabilities in Koh Samui District, Surat Thani Province (Sig. = 0.000) and government policy, business adaptation and competitive potential does not affecting towards the development capacity of hostel business in Koh Samui District, Surat Thani P+rovince.

Article history:

Received: 30/10/2025

Revised: 25/12/2025

Accepted: 01/02/2026

Available online: 20/03/2026

How to Cite:

Sutheesiriyakoon, S. et al. (2026). Factors Affecting Capabilities Development of Hostel Business in Koh Samui District, Surat Thani Province. *Journal Dhamma for Life*, 428-440.

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 340 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการวิจัยพบว่า ขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($= 3.69$) โดยด้านการบริหารจัดการธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การวางแผนธุรกิจ การปรับกลยุทธ์การตลาด และการควบคุมความเสี่ยงของธุรกิจ ตามลำดับ และปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ($\text{Sig.} = 0.000$) ส่วนปัจจัยด้านนโยบายภาครัฐ การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจ โฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทนำ

การเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ทำให้เกิดความต้องการพักที่พักรูปแบบต่าง ๆ กัน ซึ่งธุรกิจโฮสเทล (hostel) เป็นที่พักรูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจจากนักท่องเที่ยวมานาน ธุรกิจโฮสเทลในประเทศไทยเริ่มขึ้นใน พ.ศ. 2514 ที่บริเวณถนนข้าวสาร เขตบางลำพู อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เริ่มแรกมีกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ นักท่องเที่ยวอายุ 15 - 26 ปี ที่นิยมเดินทางมาท่องเที่ยวคนเดียว ปัจจุบันธุรกิจโฮสเทลในประเทศไทยมีจำนวนประมาณ 2,000 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 12.00 ของจำนวนที่พักทั้งหมด และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักของประเทศ (Phunnamakul, 2016) นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบคนเดียว (solo travel) กำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากผลสำรวจพบว่า สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางคนเดียวคิดเป็นร้อยละ 24.00 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.00 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2556 แนวโน้มการท่องเที่ยวแบบนี้ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจโฮสเทลเป็นที่น่าสนใจและมีแนวโน้มที่จะเติบโตสูงขึ้น

ธุรกิจโฮสเทลเป็นธุรกิจที่ได้รับความนิยมและมีอัตราการขยายตัวสูง โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ หรือตามจังหวัดที่มีเศรษฐกิจดีตามภาคต่าง ๆ อีกทั้งตามจังหวัดที่มีพื้นที่ติดชายแดน โดยความหมายของคำว่า ธุรกิจโฮสเทล คือ ที่พักราคาประหยัดสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเพียงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเท่านั้น เช่น เตียงนอน ห้องน้ำ ที่เก็บสัมภาระที่ปลอดภัย ทำเลที่ตั้งสะดวกต่อการเดินทาง รูปแบบห้องพักของธุรกิจโฮสเทลก็มีทั้งห้องเดี่ยว และห้องนอนเตียงรวมคล้ายกับหอพักนักเรียน และห้องน้ำที่ใช้ร่วมกับผู้อื่น และธุรกิจโฮสเทลจะมีห้องโถงกว้าง ๆ ไว้นั่งเล่นเพื่อทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ๆ นั่งพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ธุรกิจโฮสเทลเป็นที่รู้จักกันมานานในต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศทางฝั่งทวีปยุโรปและอเมริกา สำหรับประเทศไทยนั้นมีธุรกิจโฮสเทลทั่วประเทศกว่า 2,000 แห่ง ถือได้ว่าเป็นอัตราการเติบโตที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ เพราะหากมองไปในด้านธุรกิจโฮสเทลเป็นธุรกิจที่ใช้เงินในการลงทุนน้อยและไม่มีข้อจำกัดที่ตายตัวสำหรับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ เช่น อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภูเก็ต เชียงใหม่ สงขลา และประจวบคีรีขันธ์ ธุรกิจโฮสเทลจึงเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก (วรพันธุ์ คล้ามไพบูลย์ และจิตติพันธ์ ศรีกรสิกรณ์, 2559, 2)

ผู้วิจัยได้มองเห็นถึงปัญหาและความสำคัญของการทำธุรกิจโฮสเทล จึงสนใจศึกษาแนวทางการจัดการที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลว่ามีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร จึงจะช่วยให้ผู้ประกอบการลงทุนในธุรกิจที่คุ้มค่า และประหยัดต้นทุน โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ธุรกิจโฮสเทล โรงแรม และที่พัก ได้รับผลกระทบมากที่สุดธุรกิจหนึ่ง เนื่องจากต้องพึ่งพานักท่องเที่ยวจากต่างชาติ โรงแรมหลายแห่งต้องปิดตัวหรือปรับตัว แต่ธุรกิจโฮสเทลไม่สามารถทำได้ เพราะข้อจำกัดเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของที่พักแบบโฮสเทล ซึ่งลูกค้าต้องนอนรวมในห้องเดียวกัน จึงทำให้ไม่สามารถให้บริการได้เพราะไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการรักษาระยะห่างได้ ประกอบกับในพื้นที่อำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีธุรกิจโฮสเทล จำนวนมาก ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลจะต้องบริหารจัดการธุรกิจโฮสเทลเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มาใช้บริการให้มากที่สุด รวมถึงการปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและกลับมาฟื้นตัวอีกครั้ง ดังนั้น ผู้ประกอบการต้องปรับกลยุทธ์การบริหารจัดการสร้างโอกาสในการเข้าถึงลูกค้า โดยคำนึงถึงความปลอดภัยเป็นหลัก เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวรู้สึกปลอดภัยจากโรค และรองรับวิถีใหม่ภายหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ต่อไป

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับขีดความสามารถและปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอกะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี การวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาธุรกิจชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จของธุรกิจไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผลมาจากการผสมผสานของปัจจัยหลายมิติที่มีทั้งองค์ประกอบภายในองค์กรและสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีความซับซ้อนและมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างต่อเนื่อง Akhter & Pounder (2008) ระบุว่า

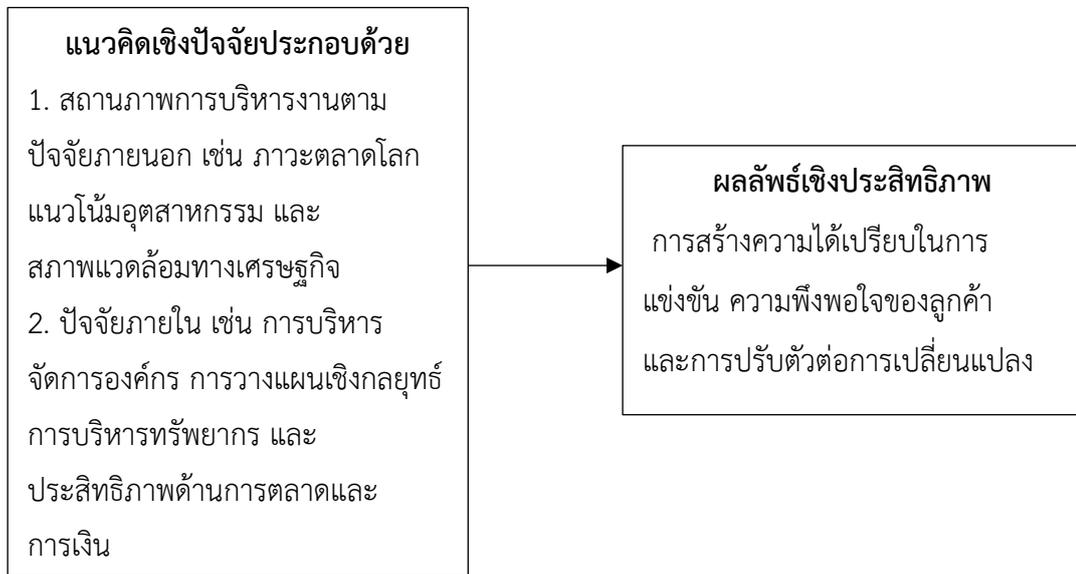

ปัจจัยด้านภาวะของตลาดโลก เช่น ความผันผวนของอุปสงค์และอุปทาน การเปลี่ยนแปลงของแนวโน้มการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และการแข่งขันในตลาดโลก มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ โดยเฉพาะในด้านประสิทธิภาพทางการตลาดและประสิทธิภาพทางการเงิน การบริหารจัดการ ปัจจัยเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แต่ยังช่วยสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระยะยาว การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของประเทศและการบริหารจัดการ ปัจจัยนำเข้า เช่น การเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบที่มีคุณภาพและต้นทุนที่เหมาะสม ส่งผลโดยตรงต่อการเสริมสร้างมุมมองด้านการตระหนักรู้โอกาสทางธุรกิจ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการบริหารข่าวสารและการสังเคราะห์โอกาสใหม่ ๆ ของธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ

ในมิติของการบริการลูกค้า Gibson (2008) ได้เน้นย้ำถึงบทบาทของการสร้างความพึงพอใจสูงสุดให้กับลูกค้า โดยกล่าวว่า การมุ่งเน้นในการสร้างประสบการณ์ที่ดีและความพึงพอใจของลูกค้าไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มความผูกพันระหว่างลูกค้ากับองค์กร แต่ยังเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างความโดดเด่นขององค์กรในความทรงจำของลูกค้า ลูกค้าที่มีความประทับใจต่อการบริการมีแนวโน้มที่จะเลือกใช้บริการซ้ำและแนะนำต่อ ซึ่งนับเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน (competitive advantage) และเป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของธุรกิจในตลาดที่มีการแข่งขันสูง นอกจากนี้ Mansor & Tayib (2012) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนเชิงกลยุทธ์ (strategic planning) ซึ่งเป็นกระบวนการที่องค์กรใช้กำหนดทิศทางและวิธีการปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงทั้งศักยภาพภายในและแนวโน้มของสภาพแวดล้อมภายนอก การวางแผนเชิงกลยุทธ์ไม่ได้เป็นเพียงการตั้งเป้าหมาย แต่ยังรวมถึงการประเมินความเสี่ยง การระบุโอกาสทางธุรกิจ การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร และการสร้างกลยุทธ์เพื่อเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลและสารสนเทศที่รวบรวมจากทั้งภายในและภายนอกองค์กรช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจ ทำให้องค์กรสามารถปรับแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความท้าทายและโอกาสใหม่ ๆ ได้อย่างเป็นระบบ

โดยสรุป การพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจไฮสเทคในอำเภอเกาะสมุยต้องอาศัยการประสานระหว่างปัจจัยภายใน เช่น การบริหารจัดการทรัพยากร การวางแผนเชิงกลยุทธ์ และการบริการลูกค้า กับปัจจัยภายนอก เช่น การปรับตัวต่อแนวโน้มตลาดโลกและการแข่งขันระหว่างประเทศ การเข้าใจและประยุกต์ใช้ปัจจัยเหล่านี้ได้อย่างรอบด้านจะช่วยให้องค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและพัฒนาธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านนโยบายภาครัฐ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยกำหนดให้ประชากรคือ ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 222 คน ซึ่งได้นำข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและรายชื่อธุรกิจโฮสเทลใน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2563 จาก TripAdvisor, Agoda, Travel Hotels และ Google Maps และพนักงานของธุรกิจโฮสเทล ในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2,817 คน รวมประชากร 3,039 คน และกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจ โฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 353 คน โดยคำนวณโดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์การทำงานโฮสเทล ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Checklist)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลชี้วัดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 ข้อมูลนโยบายภาครัฐ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบเพื่อสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา
3. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบพิจารณาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาข้อคำถามที่สร้างขึ้นมาว่ามีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาสาระของเครื่องมือกับเนื้อหาสาระของสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น และคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าความตรงตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป
4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดตรังที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) เท่ากับ 0.911 - 0.933
5. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมืออีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์จากข้อบกพร่องที่พบจากการตอบของกลุ่มตัวอย่าง
6. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์ผ่าน Google Form จำนวน 340 ชุด จากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ประกอบการและพนักงานของโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย

จังหวัดสุราษฎร์ธานี และทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ที่สุด จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ แปลผล และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจโฮสเทลใน อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. แบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. แบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลนโยบายภาครัฐ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
4. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย วิเคราะห์ด้วยความถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้ประกอบการและพนักงานธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 59.41) มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 52.65) รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี อายุ 20-30 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป ตามลำดับ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 54.41) รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาโท ตามลำดับ มีรายได้ต่อเดือน 30,001 – 45,000 บาท (ร้อยละ 47.94) รองลงมาคือ 15,001 – 30,000 บาท รายได้ 45,001 บาทขึ้นไป และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานโฮสเทล 4- 6 ปี (ร้อยละ 41.47) รองลงมาคือ มากกว่า 6 ปี 1- 3 ปี และน้อยกว่า 1 ปี ตามลำดับ ระดับขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรากฏผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
การวางแผนธุรกิจ	3.69	0.95	มาก
1. กำหนดขั้นตอนการทำงานโฮสเทลอย่างเป็นระบบ	3.71	0.99	มาก
2. วางแผนการดำเนินธุรกิจโฮสเทลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.69	0.99	มาก
3. กำหนดวัตถุประสงค์ ได้แก่ กำไร หรืออื่น ๆ อย่างชัดเจน	3.72	0.97	มาก
4. การวางแผนธุรกิจโฮสเทลของท่านเป็นเครื่องมือนำเสนอหุ้นส่วนเพื่อพิจารณาการลงทุน	3.69	0.99	มาก

ขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
5. วางแผนธุรกิจโฮสเทลทำให้สถาบันการเงินพิจารณาเงินกู้	3.68	1.01	มาก
การบริหารจัดการธุรกิจ	3.70	0.96	มาก
1. มีกระบวนการมุ่งสู่เป้าหมายของธุรกิจโฮสเทล	3.75	1.00	มาก
2. นำพาธุรกิจสู่เป้าหมายโดยการจัดการโฮสเทล	3.76	0.99	มาก
3. กำหนดการสั่งการตามสายการบังคับบัญชา	3.67	1.01	มาก
4. มีการประสานงานต่อเนื่อง	3.68	1.01	มาก
5. มีการควบคุมอย่างเคร่งครัด	3.69	1.04	มาก
การควบคุมความเสี่ยงของธุรกิจ	3.56	0.66	มาก
1. มีกลวิธีควบคุมธุรกิจโฮสเทลให้รอดพ้นความเสี่ยง	4.16	0.76	มาก
2. พิจารณาแผนธุรกิจโฮสเทลเป็นผลที่นำมาใช้เพื่อการวิเคราะห์ทั้งปวง	4.18	0.71	มาก
3. ประเมินความเสี่ยงของโฮสเทล โดยการติดตามถึงกิจกรรม/ หน่วยงาน/ฝ่ายงาน	2.76	1.18	ปานกลาง
4. คำนึงถึงการสื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ทุกกิจกรรม	4.27	0.78	มากที่สุด
5. การควบคุมความเสี่ยงเพื่อลดการสูญเสีย	2.45	1.24	ปานกลาง
การปรับกลยุทธ์การตลาด	3.63	0.94	มาก
1. พัฒนาห้องพัก/บริการอย่างสม่ำเสมอ	3.86	0.99	มาก
2. ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ด้านราคาของธุรกิจโฮสเทล	3.79	1.00	มาก
3. เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายห้องพัก/บริการ อย่างทั่วถึง	3.64	1.07	มาก
4. ปรับเปลี่ยนโปรโมชั่น และมีการส่งเสริมการตลาดอย่างต่อเนื่อง	3.58	1.12	มาก
5. วางแผนเชิงปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการตลาด	3.30	1.28	มาก
เฉลี่ยรวม	3.65	0.78	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล พบว่า 1) การวางแผนธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก โดยด้านกำหนดวัตถุประสงค์ ได้แก่ กำไร หรืออื่น ๆ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ กำหนดขั้นตอนการทำงานโฮสเทลอย่างเป็นระบบ ตามด้วย การวางแผนการดำเนินธุรกิจโฮสเทลอย่างมีประสิทธิภาพ และการวางแผนธุรกิจโฮสเทลเป็นเครื่องมือนำเสนอหุ้นส่วนเพื่อพิจารณาการร่วมลงทุน ตามลำดับ 2) การบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในระดับมาก โดยด้านนำพาธุรกิจสู่เป้าหมายโดยการจัดการโฮสเทล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ มีกระบวนการมุ่งสู่เป้าหมายของธุรกิจโฮสเทล ตามด้วยมีการควบคุมอย่างเคร่งครัด ตามลำดับ 3) การควบคุมความเสี่ยงของธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.56 อยู่ในระดับมาก โดยด้านคำนึงถึงการ

สื่อสารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับทุกกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ พิจารณาแผนธุรกิจโฮสเทลเป็นผลที่นำมาใช้เพื่อการวิเคราะห์ที่บ่งชี้ ตามด้วยมีกลวิธีควบคุมธุรกิจโฮสเทลให้รอดพ้นความเสี่ยง และ 4) การปรับกลยุทธ์การตลาด มีค่าเฉลี่ย 3.63 อยู่ในระดับมาก โดยด้านพัฒนาห้องพัก/บริการอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ด้านราคาของธุรกิจโฮสเทล ตามด้วยเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายห้องพัก/บริการ อย่างทั่วถึง ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยพหุระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Dependent Variable	การพัฒนาขีดความสามารถ (Y)			
Independent Variable	นโยบายภาครัฐ (X ₁) ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X ₂) การปรับตัวของธุรกิจ (X ₃) และศักยภาพการแข่งขัน (X ₄)			
Prediction: Goodness-of-Fit				
Multiple R	.937			
R Square	.878			
Adjusted R Square	.877			
Standard Error	.275			
Analysis of Variance	Degree of Freedom	Sum of Square	Mean Square	
Regression	4	183.19	45.79	
Residual	338	25.45	0.07	
F = 602.63	Sig. = .000			
Durbing- Watson	1.241			
Explanation: Variable in Equation				
Independent Variable	Unstandardized Coefficients (B)	Standardized Coefficients (Beta)	t - Value	Sig.
ค่าคงที่	.564		1.952	.052
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (X ₁)	.770	.939	48.449	.000*
นโยบายภาครัฐ (X ₂)	-.010	-.004	-.232	.816
การปรับตัวของธุรกิจ (X ₃)	.059	.021	1.074	.284
ศักยภาพการแข่งขัน (X ₄)	.015	.007	.358	.720

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยได้ดังนี้ $\hat{Y} = .564 + .770 * X_1 - .010 X_2 + .059 X_3 + .015 X_4$ ซึ่งพบว่า ตัวแปรอิสระ 1 ตัว สามารถอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีตัวแปรอิสระ 3 ตัว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากค่า $b_1 = .770$ ซึ่งมีค่าเป็นบวก อธิบายได้ว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลทางบวกต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งหมายความว่า หากธุรกิจโฮสเทล มีระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารเพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

โดยสรุป ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจ โฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนปัจจัยด้านนโยบายภาครัฐ การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน ไม่ส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อภิปรายผล

ระดับขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าด้านอื่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลมีการวางแผนการจัดการธุรกิจตามการเปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดีจึงทำให้มีขีดความสามารถในการบริหารจัดการธุรกิจโฮสเทลที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับฐิติรัตน์ มีเพิ่มพูนศรี ดวงเดือน จันทร์เจริญ และชมสุภัก์ ครุฑกะ (2562) พบว่า การบริหารจัดการธุรกิจโฮสเทลได้แก่ ปัจจัยทางการบริหาร และกระบวนการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านการตอบสนองความต้องการ ด้านการเข้าใจความต้องการของผู้รับบริการ ด้านการให้ความมั่นใจ และด้านความน่าเชื่อถือไว้วางใจ และสอดคล้องกับ Lopez, Peon & Ordas (2014) พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจด้านการจัดการที่จำเป็น เช่น ด้านการบัญชีและการตลาดไม่มากนัก โดยที่คะแนนขีดความสามารถที่มากที่สุดเป็นด้านมนุษยสัมพันธ์ และคะแนนต่ำสุดเป็นด้านการสำรวจตลาดการฝึกอบรมเพิ่มเติม ด้านการบัญชีและการตลาดจึงเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะด้านการสำรวจตลาดในทางเฉพาะด้านพบว่า ครูผู้สอนด้านอาชีพะอนามัยในงานอุตสาหกรรมยังมีขีดความสามารถต่ำ ดังนั้นการฝึกอบรมด้านการตลาดและด้านอาชีพะอนามัยในงาน อุตสาหกรรมจึงเป็นสิ่งต้องการ และขีดความสามารถที่จะต้องมีสำหรับผู้จะเป็นเจ้าของกิจการขนาดย่อมในอนาคต คือ ทักษะความรู้ในการจัดการธุรกิจ ทักษะในตัวบุคคลที่มีความเชื่อมั่นใน การเป็นผู้ริเริ่มการทำธุรกิจด้วยตัวเองและทักษะทางด้านเทคนิคเฉพาะทางของแต่ละอุตสาหกรรม

ภาวะผู้นำของผู้บริหารส่งผลต่อการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงขีดความสามารถในการบริหารธุรกิจ รวมทั้งขีดความสามารถในการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทลให้มีประสิทธิภาพ หากผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และนำพาธุรกิจให้อยู่รอดในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจ โฮสเทลมีขีด

ความสามารถในการจัดการธุรกิจ สอดคล้องกับ พิมพ์พร พิมพ์สุวรรณ, เบญจพร เชื้อผึ้ง และชาลินี สำราญอินทร์ (2561) พบว่า ด้านแนวทางในการพัฒนาศักยภาพที่พักแบบโฮสเทลเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านที่พักต้องสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานที่เพียงพอต่อความต้องการด้านราคาสำหรับห้องนอนรวมแบบพักรวมราคา 200 บาท และ 400 บาท สำหรับห้องนอนรวม แบบมีเครื่องปรับอากาศ ด้านทำเลที่ตั้ง/ช่องทางการจัดจำหน่าย ควรตั้งอยู่ในพื้นที่มีรถบริการสาธารณะให้บริการด้านการส่งเสริมการขาย ไม่ควรตัดราคาขายกันเอง ควรจะพัฒนาด้านการบริการให้ดียิ่งขึ้นแทนการลดราคา ด้านบุคลากร ควรพัฒนาทักษะด้านวิชาชีพ และทักษะด้านภาษาอังกฤษ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรเพิ่มจุดพักผ่อนและจัดให้เป็นสัดส่วน และด้านกระบวนการมีกระบวนการต้องพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ เพราะการบริการที่ไม่ทันท่วงที มาจากปัญหาด้านภาษาทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของแขกได้ สอดคล้องกับ ฐิติรัตน์ มีเพิ่มพูนศรี ดวงเดือน จันท์เจริญ และชมสุภักดิ์ ครุฑกะ (2562) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดประกอบด้วย เป้าหมายทางธุรกิจ ปัจจัยทางการบริหาร และกระบวนการบริหารจัดการ และคุณภาพการให้บริการ และรูปแบบการบริหารจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมและเสนอแนะว่าควรเพิ่ม องค์ประกอบการบริหารจัดการที่ดี และการให้ข้อมูลย้อนกลับ

สรุป

ผลการศึกษานี้มีเพื่อวิเคราะห์ขีดความสามารถและปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการและพนักงานจำนวน 340 คน และวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและการถดถอยพหุ สะท้อนให้เห็นภาพรวมของศักยภาพการดำเนินธุรกิจโฮสเทลในอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้อย่างชัดเจน โดยพบว่าขีดความสามารถของธุรกิจอยู่ในระดับมาก ซึ่งสามารถตีความได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากร ความรู้ และทักษะในการบริหารจัดการธุรกิจท่ามกลางบริบทการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าด้านการบริหารจัดการธุรกิจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดโครงสร้างองค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การควบคุมต้นทุน และการกำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากธุรกิจโฮสเทลเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่ต้องอาศัยความยืดหยุ่นและการตัดสินใจที่รวดเร็ว ผู้บริหารจึงมีบทบาทโดยตรงในการกำหนดทิศทางและควบคุมการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด รองลงมาคือด้านการวางแผนธุรกิจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างเป็นระบบ การวางแผนดังกล่าวครอบคลุมทั้งด้านการเงิน การตลาด และการพัฒนาบริการ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยเฉพาะในพื้นที่เกาะสมุยซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ในด้านการปรับกลยุทธ์ทางการตลาด พบว่าอยู่ในระดับมาก

เช่นกัน สะท้อนถึงความสามารถของผู้ประกอบการในการปรับตัวให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการใช้ช่องทางดิจิทัล แพลตฟอร์มการจอบที่ฟักออนไลน์ และสื่อสังคมออนไลน์ในการเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย นอกจากนี้ ยังรวมถึงการสร้างจุดขายที่แตกต่าง เช่น การออกแบบประสบการณ์การเข้าพักที่มีเอกลักษณ์ หรือการนำเสนออัตลักษณ์ท้องถิ่น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ส่วนด้านการควบคุมความเสี่ยง แม้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านอื่น แต่ยังคงอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการมีความตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ทั้งในด้านการเงิน การดำเนินงาน และปัจจัยภายนอก เช่น ภาวะเศรษฐกิจหรือสถานการณ์การท่องเที่ยว อย่างไรก็ตาม ผลดังกล่าวอาจสะท้อนถึงโอกาสในการพัฒนาเพิ่มเติมในด้านการบริหารความเสี่ยงเชิงระบบ เช่น การจัดทำแผนรองรับสถานการณ์วิกฤต (contingency plan) หรือการกระจายความเสี่ยงทางธุรกิจ ในส่วนของการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจ พบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบทบาทของผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถพัฒนาและปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มีความสามารถในการตัดสินใจ และสามารถสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากร ย่อมส่งผลให้ธุรกิจมีศักยภาพในการแข่งขันสูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในทางตรงกันข้าม ปัจจัยด้านนโยบายภาครัฐ การปรับตัวของธุรกิจ และศักยภาพการแข่งขัน ไม่พบว่ามีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า ผู้ประกอบการโฮสเทลในพื้นที่ศึกษามีลักษณะการดำเนินธุรกิจที่พึ่งพาการบริหารจัดการภายในเป็นหลัก มากกว่าการพึ่งพาปัจจัยภายนอก เช่น นโยบายภาครัฐ นอกจากนี้ การที่ปัจจัยด้านการปรับตัวและศักยภาพการแข่งขันไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ อาจสะท้อนว่าธุรกิจส่วนใหญ่มีระดับความสามารถในด้านดังกล่าวใกล้เคียงกัน จึงไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างเชิงสถิติอย่างชัดเจน

โดยสรุป ผลการวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของภาวะผู้นำและการบริหารจัดการภายในองค์กรในฐานะกลไกหลักในการยกระดับขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล ขณะเดียวกันยังชี้ให้เห็นถึงประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะด้านการบริหารความเสี่ยงและการใช้ประโยชน์จากปัจจัยภายนอก เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนและความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวของธุรกิจต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสมาคมโรงแรมไทย ควรกำหนดยุทธศาสตร์การตลาดบนพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ สร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทล ปรับกระบวนการทำงานให้มีความทันสมัย และผลักดันการให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทล
2. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสมาคมโรงแรมไทย ควรกำหนดนโยบายในการส่งเสริม สนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้นในช่วงเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัว นอกจากนี้ ผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลควรกำหนดมาตรการต่าง ๆ โดยมุ่งให้ความสำคัญด้านความปลอดภัยและสุขอนามัย

ของนักท่องเที่ยว เช่น การรักษามาตรฐานความสะอาดของโฮสเทล การเว้นระยะห่างทางสังคม การฉีดวัคซีนของพนักงานโฮสเทล เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยว และควรส่งเสริมศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทลทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ด้านการบริหารจัดการ การบริการ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการอบรมให้ความรู้ การศึกษาดูงาน หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเครือข่ายธุรกิจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบที่สำคัญคือ นโยบายภาครัฐ การปรับตัวของธุรกิจในยุควิถีใหม่ และภาวะผู้นำของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการกำหนดแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจโฮสเทล โดยควรให้ความสำคัญกับนโยบายภาครัฐ การปรับตัวของธุรกิจ และการส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหาร สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับการปรับตัวของธุรกิจหลังโควิด-19 และปัจจัยที่ส่งเสริมภาวะผู้นำของผู้บริหารของธุรกิจโฮสเทล

เอกสารอ้างอิง

- ฐิติรัตน์ มีเพิ่มพูนศรี, ดวงเดือน จันทร์เจริญ, และชมสุภัก์ ครุฑทะกะ. (2562). รูปแบบการบริหารจัดการของผู้ประกอบการธุรกิจโฮสเทล ในเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 1(10), 344-357.
- พิมพ์พร พิมพ์สุวรรณ, เบญจพร เชื้อผึ้ง, และชาลินี สำราญอินทร์. (2561). แนวทางการพัฒนาศักยภาพที่พักแบบโฮสเทล (Hostel) เพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 12(3), 147-161.
- วรพันธ์ คล้ามไพบูลย์, และ จิตติพันธ์ ศรีกสิกรรม. (2558). *The Hostel Bible (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ชูเปอร์กรีน สตูดิโอ.
- Akhter, S. H. & Pounder, P. (2008). Economic globalization and Caribbean economies: Competitive developments, strategic response, and performance. *The Global Studies Journal*. 1(4), 69-77.
- Gibson-Odgers, P. (2008) *The World of Customer Service*. Ohio, USA: Thomson Learning.
- Lopez, S., Peon, J. & Ordas, C. (2014). Organizational learning as a determining factor in Business performance. *The Learning Organization*, 12(3), 227-245.
- Mansor, D., & Tayib, M. (2012). Strategic Planning in Public Organization: The Case of a Tax Administration in a Developing Country. *Business Management Dynamics*, 8(1), 21-24.
- Phunnamakul, A. (2016). *HOSTEL: emerging travel trend of backpacker*. Retrieved September 1, 2021, from <http://marketeer.co.th/archives/68365>

